

Çilingir Sofrası

– Mustafa Kara · 11 Temmuz 2020

Kalabalık şehrin
Loş sokaklarında kaybolduğuma bakmayın
Yalnız olmadığımı
Çilingir sofrası kurunca anlarım.
Meğer tek başıma
Kimlerle içiyordum.
İlk iki kadehi mutlaka fon dip yaparım
Öyle ya bir an önce kafayı bulmam lazım.
Serap görmeye başlayınca
Öncelikle kaygılarımla konuşurum
Dün geçti gitti
Bugünde değişmez kural böyle oldu
Yarını düşünürüm.

**

Yürüdüğüm yollarda hep bir başınaydım
O'na çıkacak yolları düşlerdim
Küçük bahçeli bir evimiz olacak
İçinde cıvıl cıvıl çocuklar
Ama gel gör ki,
Tüm yollar çıkmaz sokak
Düşlerimle yüzleşirken
Korkularım had safhaya çıkar...

**

Kimden neden korkuyordum
Kaybedeceğim ne vardı
Bir türlü içinden çıkamıyorum.
Keyfimin kâhyasına danışmak istiyorum
Karşıma yalnızlığım çıkıyor
Ve elbette uçsuz bucaksız hayallerim
İçime kapanıp,
Sessizliğe bürünüyorum.

*

Düşünüyorum da
Keyfimin kahyası bir var bir yok
Tadı tuzu eksik benzer bana

Yalnızlığım en vefalı dost

Her an yanımda

Hüznüm gibi

*

Düşünmek istemiyorum

Düşündükçe daha çok özlüyorum

Gönlüm hüzün dalgaları arasında

Alabora olunca,

“Dur! Dur ne yapıyorsun

Cesaretini topla” diyorum

Bir fon dip daha

Meğer cesaretim kırılmış

Çaresizliğim baş rolde oynar.

**

Hiç bu kadar naçar kalmamıştım

Gecenin bilmem kaç olmuştur

Duvardaki saate bakıyorum

Kendi halinde yoluna devam ediyor

Ben kesif kokulu odamda

Kaybolmuşum

Ne yapsam

Ne kadar dil döksem

Laf dinlemiyor yüreğim

**

Bir başıma oturmuştum çilingir sofrasına

Kalkarken baktım ki

Hiç de yalnız değilmişim.

Kaygılarım

Düşlerim

Korkularım

Yalnızlığım

Sessizliğim

Hüznüm

Deli cesaretim

Çaresizliğim

...ve laf dinlemeyen

Yarım kalmış yüreğim...

**

Elimden bir şey gelmez

Bir o yana
Bir bu yana
Gün doğarken
Duvarlarla sevişirken yumruklarım
Vurup kadehin dibine dibine
Söverim her şeyin gelmişine geçmişine..

Mustafa KARAAHMETOĞLU
05.07.2020